

18 Μαρτίου 2014

Ένα τάλληρον την ημέραν ήτο δι' αυτόν πολύ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μεταξύ των ολίγων πραγματικών, λειτουργών του Υψίστου, υπήρξεν ασφαλώς ο χθες εις Κύριον αποδήμησας αίδεσιμώτατος ιερέυς Νικόλαος Πλανάς, εις ηλικίαν 82 ετών.

Εγεννήθη εις Νάξον το 1851 και από μικρό παιδί αφιερώθη εις τα θεία και την υπηρεσίαν της Εκκλησίας. Από δέκα ετών υπήρξεν υπηρέτης του ιερού, εσήκωνε τα άγια εξαπτέρυγα, αγρυπνούσεν εις τας ολονυκτίας, και από της ηλικίας εκείνης είχεν εκδηλωθή το φιλεύσπλαγχνον του χαρακτήρος του και τα αλτρουιστικά του αισθήματα. Το ψωμί που του έδιδε η μητέρα του, το εμοίραζε με τα άλλα παιδιά του χωριού του, και πολλές φορές είχε δώσει και τα ρούχα του ακόμη στα φτωχά παιδιά.

Το 1879 χειροτονήθη διάκονος εις τον Άγιον Παντελεήμονα τον παλαιόν... κατόπιν χειροτονήθη ιερέυς (1884) εις το παρά τον Παλαιόν Στρατώννα ναύδριον του Προφήτου Ελισσαίου, εις το οποίον μετέβαινε, ως γνωστόν, και έψαλλε κάθε Κυριακήν ο αείμνηστος διηγηματογράφος Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης. Ελειτούργησεν εις τον ιερόν ναόν της Μεταμορφώσεως ολίγον διάστημα, και ετοποθετήθη εις το τότε εξωκκλήσιον του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, μετόχιον της Μονής του Όρους Σινά.[...] Ο σημερινός ναός του Αγίου Ιωάννου οφείλεται κατά μέγα μέρος εις αυτόν και τας ενεργείας ενός άλλου μορφωμένου και αφοσιωμένου κληρικού, του ιερέως Νικολάου Λαμπροπούλου. Ο κόσμος χάρις εις τον παπα-Πλανάν, συνέρρεεν εις την μικράν εκκλησίαν και τα εισοδήματά της, φυσικά, ηύξανον. Ταυτοχρόνως εμεγάλωνε και η συνοικία και κατέστη, συν τω χρόνω, μεγάλη ενορία. Όλα τα κέρδη του ο παπα-Νικόλαος τα διέθετε εις την εκκλησίαν και τους πτωχούς. Ηγόρασεν εικόνας και προσέφερε δώδεκα χιλιάδας προπολεμικών δραχμών, ως εμφανίζεται εκ των πρακτικών, και δεκαπέντε μεταπολεμικής. Ουδέποτε κρατούσε χρήματα. Ό,τι του έδιδον, τα διέθετεν αμέσως. Με το ένα χέρι τα έπαιρνε και με το άλλο τα έδιδε σε πτωχούς, χήρας και ορφανά. Εισέπραττε το πρωί; Το μεσημέρι δεν είχε πεντάρα. Εισέπραττε το απόγευμα; Το βράδυ εκοιμάτο απένταρος.

Άκακος και άχολος, μη γνωρίζων την άρνησιν, έδιδε εις πάντας τους ζητούντας. Και πολλάκις, όπως μου έλεγεν ο πάτερ Λαμπρόπουλος, έπιπτε θύμα εκμεταλλευτών, οι οποίοι επήγαιναν και του έλεγαν ότι ήσαν πτωχοί, ότι επεινούσαν και υπέφεραν και τους έδιδε και την τελευταίαν του δεκάραν.

Όπως ήτο επόμενον, ήτο αδύνατον ο άγιος άνθρωπος να έχη εχθρούς. Και να τον ύβριζον ακόμη και να τον έκλεπτον φανερά, αυτός με το μειδίαμα της καλωσύνης εις τα χείλη τους συνεχώρει και τους ηυλόγει. Ένα τάλληρο την ημέραν ήτο δι' αυτόν πολύ. Ουδέποτε κρατούσε περισσότερα χρήματα. Τα υπόλοιπα τα εμοίραζε.

Πηγή: synodoiporia.blogspot.gr